

כי תצא חכ"ד שיחה ב'

צריך להיות זהירות (מעקה) גם מהגבהה (שורש כל הנפילות) בעניני קדושה, ולכן גם ההיכל חייב במעקה.

עה"פ (כב, ח) "כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך" איתא בספרי: "בית לרבות היכל". והביאור בזה: אף שבתני כנסיות פטורים ממעקה כי אין להם בעלים כי הם שייכים לכל אחד גם לבני עיר אחרת (בענין בית דירה שזהו העיקר במצות מעקה) שהרי כולם יכולים לדור בבהכ"נ, מ"מ ההיכל נחשב כרשות של כולם כי כולם נתנו ממון לבנין בהמ"ק. ואף שאין ישינים בהיכל, הנה ישנה מצוה לאכול בשר קדשי קדשים בהיכל, ו(בדיעבד) מקום האכילה נקרא דירה (כמו שרואים בהלכות סוכה).

והביאור בפנימיות הענינים: "גגך" הו"ע הגבהה והתנשאות וצריך להגביל את הגאווה ע"י "מעקה", כי יפול הנופל" - כי הגאווה הוא שורש לכל נפילה רוחנית. וזהו שההיכל חייב במעקה, כי גם גאווה הבא מקדושה צריכה להיות מעקה.

והנה, מעקה הוא בעיקר כדי שהזולת לא יפול. והענין, שכשרוצה לפעול על השני הנה אם הוא מתגאה אזי לא יהיו דבריו "דברים היוצאים מן הלב" ולכן לא יפעלו על הזולת. ואם יאמר האדם שאינו רוצה להתעסק עם הזולת כי יש לו גאווה הנה ע"ז בא הציווי "כי תבנה בית חדש" - שענינו בניית בית להקב"ה. וע"ד הסיפור דכ"ק אדמו"ר האמצעי שאמר "א ציבעלע זאל פון דיר ווערן אבער חסידות זאלסטו חזר'ן".

וזהו שבהכ"נ ובהמ"ד - שענינם עבודת האדם עם עצמו - פטורים ממעקה, כי במצב זה האדם הוא בהבדלה מהעולם וא"כ אינו שייך ל"כי יפול הנופל ממנו". משא"כ בהיכל - שענין בית המקדש הוא עבודת הבורחים לברר את גשמיות העולם (עבודת הקרבנות, וחלונות בית המקדש היו שקופים אטומים) ולכן צריך מעקה.